

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นสื่อในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ภาษาจัดเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและวัฒนธรรม การอยู่ ในสังคมของมนุษย์ในสังคมโลก เป็นการหลอมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของโลกให้มีพรมแดน สกัดกั้นน้อยลง เป็นกระบวนการที่มีการเชื่อมโยงไปทั่วโลก ติดต่อกันประสานเครือข่ายไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทางด้านศาสนา สังคม การศึกษา สิ่งแวดล้อม เป็นสังคมที่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การติดต่อสื่อสาร และการเผยแพร่ข่าวสารช่วยให้ข้อมูลมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น หรือที่เรียกว่า ทางด่วนข้อมูล (Information Super Highway) เป็นผลให้ภาษาอังกฤษในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญมากขึ้นในแง่ของการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรในชาติให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อให้เข้าใจและสามารถสื่อสาร ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม ฉะนั้นการเรียนรู้ภาษา อังกฤษจึงได้รับความสนใจจากคนทั่วไปและเข้ามามีบทบาทบาทในหลักสูตรทุกระดับชั้น (กิจจานุสรณ์ ตั้งจิตนุสรณ์. 2552 : 1) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนมิได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เป็นการเรียนภาษาเพื่อให้สามารถเป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ (พัชรภรณ์ บุญทามา. 2552 : 1) การจัดการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะ ของภาษา (อมรรัตน์ เกษมสุข และคณะ. 2552 : 1) ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่นักเรียนจะต้องเรียนตลอดหลักสูตร เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อกับสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูล การประกอบอาชีพ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

นอกจากนั้นยังต้องเน้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวง ศึกษาธิการ. 2551 : 221) ทั้งนี้เพราะในสังคมโลกปัจจุบันการรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะภาษาไม่ใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลอย่างเดียว แต่ยังใช้ในการเจรจาต่อรองและขอความร่วมมือทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง (วิไลพร ชนสุวรรณ และต่อพงษ์ วรรณวาที. 2553 : 1)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น ผู้สอนต้องตระหนักอยู่เสมอว่ามืองค์ประกอบอะไรบ้างที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพื่อว่าผู้สอนจะได้จัดกิจกรรมและสภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเริ่มจากการเลือกวิธีสอน เทคนิคการสอน ลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยมีพื้นฐานทางแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2545 : 18) เป้าหมายหลักของการสอนภาษาอังกฤษต้องพิจารณาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่ใช้เป็นสื่อในการแสวงหาและรับเอาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง เพราะการอ่านช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2538 : 31) การอ่านยังถือเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตพัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548 : 1) ซึ่งส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนอาชีพการงานและนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติ แต่เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนที่ถูกต้องวิธีเป็นอย่างดี จึงจะช่วยให้ผู้อ่านรับเอาความรู้และความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน

เป็นนักอ่านที่ดี สอนทักษะการอ่านวิชาภาษาอังกฤษโดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่านโดยสามารถตอบคำถาม อธิบาย และแสดงความคิดเห็นสิ่งที่อ่านได้ แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันยังมีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่านภาษาอังกฤษ จากการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประจำปี 2554 ของโรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 54.10 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. 2555 : ออนไลน์) ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 กำหนดไว้คือ ร้อยละ 65 และโรงเรียนกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 (โรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209. 2553 : 5) ทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ ในฐานะที่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และจากการสอบถามคณะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีปัญหาการใช้ทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการอ่าน อันเป็นพื้นฐานในการเรียนซึ่งเชื่อมโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ แปลความหมายไม่ได้ ไม่สามารถตอบคำถาม อธิบาย และถ่ายทอดเนื้อหาสาระ จากเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นเข้าใจได้จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลนับว่ามีความสำคัญและเกี่ยวข้องกันเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ เมื่อมีการเรียนการสอนก็ย่อมจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผล เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล สามารถติดตามผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาและปรับปรุง ตลอดจนสรุปผลในการเรียนการสอน (วิรัชวรรณรัตน์. 2539 : 5) การวัดและประเมินผลการเรียนจะเชื่อมโยงกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษา และกระบวนการเรียนการสอน กล่าวคือ ผู้สอนจะกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาแล้ว ก็จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว การที่จะทราบว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ ก็โดยการทดสอบ การตรวจสอบ และการวัดผล ซึ่งการทดสอบจะแสดงออกมาในรูปข้อสอบหรือคำถามก็ได้ วิธีที่ดีที่สุดในการเชื่อมโยงกระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผลเข้าด้วยกัน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้พลวัตการประเมิน (Dynamic Assessment)

การสอนโดยใช้พลวัตการประเมิน (นิภาภรณ์ พรมช่วย และคณะ. 2552 : 3) เป็นการประเมินพัฒนาการการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ได้เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Sociocultural Learning) ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และเป็นวิธีการประเมินที่แทรกอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีข้อดีว่าการประเมินแบบเดิมที่ไม่สามารถทำให้ทราบพัฒนาการที่แท้จริงของผู้เรียน และไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ เพราะวิธีการประเมินแบบเดิมมุ่งเน้นการวัดความสามารถของผู้เรียนที่ผ่านมาแล้ว หรือเกิดขึ้นแล้ว ไม่ได้ประเมินพัฒนาการที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือพัฒนาการที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งต่อเนื่องจากที่เป็นอยู่ ดังนั้นการสอนอ่านโดยใช้พลวัตการประเมิน จึงเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนได้ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ประกอบด้วยการประเมิน 3 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินก่อนการอ่าน เพื่อให้ทราบพื้นฐานความรู้เรื่องที่จะอ่านทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน การประเมินในระหว่างการอ่านเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการอ่าน และการประเมินหลังการอ่าน เพื่อสรุปความรู้ที่ได้รับจากการอ่านของผู้เรียน โดยเน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้กล้าแสดงออก และมีความมั่นใจในการทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพิ่มขึ้น รวมทั้งทำให้ทราบความแตกต่างด้านความสามารถ หรือพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน และนำไปใช้ในการกำหนดหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งงานจากการเรียนการสอนในบริบทต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างสูงสุด (ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์. 2549 : 42-43)

การสอนโดยใช้พลวัตการประเมินมีข้อดีหลายประการ ดังการศึกษาของ ยิลดิริม (Yildirim, 2008 : 301-308) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ข้อบ่งชี้ แนวคิดทฤษฎีวัฒนธรรมทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการเรียนภาษาไปใช้ในการประเมินความเข้าใจในการเรียนภาษาโดยใช้พลวัตการประเมิน และพบว่า พลวัตการประเมินเป็นเครื่องมือที่สำคัญ และมีประโยชน์ในการเรียนและการประเมินการใช้ภาษาในชั้นเรียน โดยเน้นกระบวนการในการพัฒนาความสามารถทางภาษามากกว่าผลที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮิดาลโก (Hidalgo, 2008 : 1) ที่ได้ศึกษา การประยุกต์ใช้พลวัตการประเมิน ในกระบวนการอ่านของนักศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนและผลกระทบของพลวัตการประเมินที่มีต่อ

การอ่าน พบว่า การใช้พลวัตรการประเมินสามารถปรับปรุงกระบวนการอ่านและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนอ่านได้ นอกจากนี้ มาร์คานี และทาวาโคลิ (Mardani and Tavakoli, 2011 : 688-696) ได้ศึกษา ผลการใช้พลวัตรการประเมินที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการดำเนินกิจกรรมสูงขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาวิธีการพัฒนาความสามารถในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนให้สูงขึ้นโดยศึกษารูปแบบ วิธีการ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและเลือกวิธีการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน จากประสบการณ์การสอนและการศึกษาวิธีการพัฒนาทักษะการอ่าน ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้รูปแบบพลวัตรการประเมินมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นวิธีการที่สามารถเปรียบเทียบพัฒนาการในการอ่านและทราบผลการพัฒนาหลังจากการสอบหลังเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกรูปแบบพลวัตรการประเมิน ซึ่งเป็นวิธีการในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้พลวัตรการประเมิน

คำถามการวิจัย

1. การพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมินในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะอย่างไร
2. นักเรียนที่เรียน โดยใช้พลวัตรการประเมิน มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างไร
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมินอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยโดยพิจารณาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 189 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนศรีโกสุมวิทยามิตรภาพที่ 209 อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน 38 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นบทอ่านจากหนังสือเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นหนังสือเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 4 เรื่อง คือ A New Neighbor, Here's My School, Breakfast is Important และ Holiday in Chiang Mai นำมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ๆ ละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

4.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน

4.2 ตัวแปรตาม คือ

4.2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน

4.2.2 ความพึงพอใจในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้
พลวัตรการประเมิน

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยดำเนิน
กิจกรรมการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง/สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 4 สัปดาห์

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน หมายถึง
การจัดการเรียนรู้การอ่านที่มีการประเมินความสามารถของผู้เรียนแทรกอยู่ในกระบวนการ
เรียนการสอน เน้นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูหรือผู้ประเมิน และผู้เรียน โดยผู้เรียนจะต้อง
ตอบสนองต่อเครื่องมือที่ผู้ประเมินใช้ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการแก้ปัญหา ฝึกการเรียนรู้
อย่างเป็นอิสระ และการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยได้รับมาจากขั้นตอนของเอริกา
(Erica. 2008 : 5-10) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบตามขอบเขต
ของเนื้อหาที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสอน (Mediation Process) เป็นการสอนคำศัพท์ และ โครงสร้าง
ประโยค การอธิบายความรู้ (Knowledge Required) เป็นการอธิบายเนื้อหาสาระจากบทอ่าน
และการให้เทคนิคและกลวิธีการคิดต่าง ๆ (Strategies) เป็นการเสนอแนะวิธีการหาคำตอบ
และการแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน โดยที่ยังไม่มีการเฉลยคำตอบของแบบทดสอบ
ก่อนเรียน แต่ให้เป็นการได้ตอบสนองความคิดเห็นด้วยเหตุผลและวิธีการที่ได้มาซึ่งคำตอบ
ของนักเรียน ต่อจากนั้นจัดรูปแบบการฝึกเพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบซ้ำ (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบตามขอบเขตของเนื้อหา
ที่กำหนด ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

2. การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจบทอ่านของนักเรียน
โดยสามารถตอบคำถาม อธิบาย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทอ่าน

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง การจัดการเรียนรู้
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้พลวัตรการประเมิน ที่วัดจากแบบทดสอบความ
สามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการจัดกิจกรรมการอ่านและหลังการจัด
กิจกรรมการอ่าน

4. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ก่อนการจัดกิจกรรมการอ่าน และหลังการจัดกิจกรรมการอ่าน โดยใช้พลวัตรการประเมิน

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้พลวัตรการประเมินในทางที่ดี คือ รู้สึก รัก ชอบ พอใจ หรือมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการได้ปฏิบัติกิจกรรม เป็นความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อ ได้รับความสำเร็จจากการทำกิจกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้วิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านที่พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพ